

[Kyed.]

den højtærede Minister imod mig, at indskrænke mig, idet jeg er nødt til at svare til alle Sider. Professor Cassel siger følgende:

„I Virkeligheden kan Staten jo paa den Maade kun ødelægge den Mekanisme, hvorigennem i et frit Samfund Reguleringen indenfor de forskellige produktive Opgaver opnaas. Giver man efter paa et saa afgørende Punkt, vil det i Fremtiden blive fuldstændig umuligt at gøre holdbar Modstand mod Socialisternes Lyst til at behandle hele Begrebet normal Prisdannelse som en borgerlig Fordom og i Konsekvens deraf foretage et hvilket som helst Indgreb i Prisdannelsesprocessen.“

Denne Nationaløkonomen, Professor Cassels Opfattelse tror jeg i og for sig er rigtig.

Den højtærede Minister spurgte mig, om han kunde have ventet at faa Venstres Tilslutning, hvis han var kommet noget før til Finansudvalget. Dertil skal jeg svare, at mine Udtalelser vedrørende dette Spørgsmaal refererede sig til, at den sene Ankomst af den højtærede Minister til Finansudvalget medførte, at jeg her i Salen maatte stille adskillige Spørgsmaal vedrørende Sagen, som ellers hørte hjemme i Udvalgsbehandlingen. Og hvad det angaar at faa Venstres Tilslutning, kan jeg sige til den højtærede Minister, at til en Anmærkning af et Indhold som denne kunde og kan Ministeren ikke faa Venstres Tilslutning. Hvordan det vilde være gaaet med andre Forslag, hvis der var blevet fremsat et særligt Lovforslag, kan jeg ikke udtale mig om. Man har jo ikke prøvet noget i saa Henseende, og derfor kan man ikke vide, hvad man kunde være kommet til at drøfte i paakommende Tilfælde.

Naar den højtærede Minister taler om, at der vedrørende dette Spørgsmaal er Uenighed indenfor Venstre, forstaar jeg ikke, hvad det er, den højtærede Minister støtter sig til.

Ministeren var saa venlig at oplyse, at Industriraadet ikke havde været spurgt i denne Sag, da det efter Ministerens Mening ikke er et Industrispørgsmaal, men et Landbrugsspørgsmaal, der her er Tale om. Ud fra denne Motivering ligger det nær at spørge den højtærede Minister: Har man da spurgt Landbrugsorganisationerne, Landbrugsraadet, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, hvorledes de ser paa det Spørgsmaal, vi her drøfter?

Derefter oplyste den højtærede Minister, at Handelsministeriets Erhvervsudvalg ikke havde givet Tilslutning til det foreliggende Forslag og endelig, at man i Ministeriet ikke

havde beskæftiget sig med andre Fremgangsmaader end den, der foreslaas her.

Samtidig udtalte den højtærede Minister, at det var ikke Sukkerfabrikkerne, der havde ønsket dette her, for Sukkerfabrikkerne kunde for saa vidt — jeg ved ikke, om Ministeren brugte netop det Ord — være lige glade, de havde ikke nogen nævneværdig Interesse i dette her, de kunde klare sig alligevel, for de kunde indføre Raasukker til deres Raffinaderier og lade Roesukkerfabrikkerne ligge stille, og de kunde gøre det med Fordel.

I min første Tale var jeg inde paa, at det var et Spørgsmaal, om der ikke er en teknisk Fejl i Toldloven, naar Sukkerfabrikkerne synes at have saa liden en Interesse for selve Roesukkerfabrikationen. Der synes der at være en Fejl i Toldloven, og jeg synes, det ligger nær for Ministeriet — naar et Spørgsmaal som det nærværende er fremme — at faa undersøgt, hvorvidt en saadan Fejl er til Stede, og hvorvidt der bør ske Ændringer paa dette Omraade.

Den højtærede Minister kunde ikke udtale noget om, hvorvidt vi er inde i en vedvarende Krise paa dette Omraade, eller om den er forbigaaende. Det ligger da nær at forespørge, som jeg ogsaa gjorde, da jeg første Gang havde Ordet, om man agter at fortsætte med direkte Statstilskud, hvis vi f. Eks. næste Aar befinder os i samme Situation, som vi gør i Aar. Det samme Spørgsmaal stillede jeg, da jeg første Gang havde Ordet, til de ærede Ordførere for de Konservative og de Radikale, men de undlod begge at svare derpaa — ja, jeg skylder maaske at sige, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard gav et indirekte Svar, idet han udtalte, at naar man havde givet Tilskud til Kartoffelmelsfabrikkerne i Brande, maatte man ogsaa give til Roesukkerindustrien, og deri laa, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard mener, at man skal fortsætte med Tilskud til andre Erhvervsgrøene.

Der er et Forhold, som baade den højtærede Minister og de tre Partiers Ordførere lagde megen Vægt paa, og det var dette, at Fabrikkerne skal give 800 000 Kr. fordelt med 600 000 Kr. til De samvirkende danske Sukkerfabrikker, 113 000 til Nykøbing Fabrikken og 87 000 til Vestsjællands Sukkerfabrik. De skal give disse Beløb til Sukkerroedyrkerne, og de skal bruges, før Statstilskuddet kommer i Betragtning, og det ærede Medlem Hr. Holdgaard sagde, at ved de 800 000 Kr.s Anbringelse i Ordningen havde det radikale Parti faaet tilfredsstillet sit tidligere Krav om Udbyttebegrænsning.